Ч. 137. Второк 1 липня (18 червня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цїсар у ґр. Штірґка. — Конференция руских послів з президентом міністрів. — З палати панів.— Комісия для державних функціонарів.— Невдоволене Німців. — З'їзд царя з цїсарем німецким.

В середу о 1-шій годині з полудня приїхав Цїсар критою каритою з Шенбруну до міста і заїхав перед палату президиї міністерства, де мешкає ґр. Штірґк. При вході принял Цїсаря секцийний шеф Клїмша та запровадив Цїсаря до сальону. На порозі сальону ожидав ґр. Штірґк, котрий привитав Монарха і запровадив до свого сальону принять. Єго сальон задля очної недуги мусять держати напів темним. В сїм пів-темнім сальоні пробув Цїсар на розмові з ґр. Штірґком цїлу годину. Від'їхав о 2-гій год. з полудня.

В четвер явили ся у президента міністрів ґр. Штірґка голова Українського Союза пос. др. К. Левицкий і член палати панів др. Іван Горбачевский, котрі інтервенювали у премієра в справі українского університету іменем постійної комісиї Українского Союза. Пос. др. К. Левицкий домагав ся від шефа кабінету, щоби ще сего тиждня приступлено до дальших переговорів в справі українского університету так, щоби ще в першій половинї липня могло появити ся цїсарске розпорядженє, уложене після деклярациї, яку зложив в буджетовій комісиї міністер просьвіти Гуссарек. Ґр. Штірґк відповів, що в сю пору якраз міністер просьвіти виїхав до Праги на сокільске сьвято, але як тільки верне, то він єму припоручить заняти ся справою цїсарского розпорядженя. В кождім разї буде старати ся, щоби полагоджене сеї справи, скілько можна приспішити.

Палата панів приняла ухвалені палатою послів зміни деяких постанов карної процедури і новелї до § 55 карного закона. Приняла закон про охорону знаку „Червоного Хреста“; потім, по дискусиї, в якій брав участь міністер Ґеорґі, ухвалено у всіх 3-ох читанях закон про краєву оборону. Міністер Ґеорґі збивав на основі дат закид, що офіцири не розуміють мови жовнірів. Бесїдник вказує на безуслівну конечність задержаня німецкої службової мови; виключенє єї було би прямо катастрофою. Німецка мова потрібна для виобразованя офіцирів, для взаїмних зносин властий і для кермованя армією у війнї та в часї мира. Понятя „службова мова“ і „мова команди“ не можуть бути від себе відокремлені. Бесїдник ввів висказ „службова мова“ для лїпшого зрозуміня § 8, але переконав ся, що закон був би заквестіонований на случай єго завзятого опору. Бесїдник порушив був справу, котрої лучше було не доторкати ся. В палатї послів зробили з неї політичну справу, але армія не може політикувати. Бесїдник є пересьвідчений, що тактично поступив він добре, щоби не приводити в небезпечність судьби цїлого закона. *(Оплески, бесїдникови ґратулюють).*

Слїдуюче засїданє в середу о 3-ій годині по полудни.

На засїданю комісиї для державних функционарів заявив заступник правительства шеф секциї Ґалецкий, що видатки на войско найдуть покритє в біжучих доходах, а переведенє трех законів в справі службової праґматики мусить залежати від ухваленя нових доходів. Посли Калїна, Гофман і Єржабек висказали невдоволенє з причини сеї заяви заступника правительства, чим odium нових податків звалює ся на урядників і державних функционарів, підчас коли запотребованя армії находить покритє в біжучих доходах; бесїдники закинули правительству нещирість. Підчас дальшої розправи домагав ся п. Буржіваль признаня державним урядникам дорожняного додатку в такій самій висотї як за перший пірік.

Міністеріяльний радник Алекси заявив, що ухвали палати ріжнять ся в кількох точках від правительственного начерку, службова праґматика імовірно не зможе війти в житє 1 липня. Правительство сподїває ся, що дальші переговори дадуть вислїд можливий до приняти і що також здїйснять ся фінансові услівини введеня в житє закона, котрий що до

---

3)

Матерна любов.

(З мадярского — Олени Бенїцкої-Байза).

(Дальше).

Північ минула, коли калїка підійшов до свого товариша, котрий сидів сам один і страшно нудив ся, та спитав єго глумливо: А що, як тобі повело ся сего вечера? Чи призбирав ти собі нинї більше прихильників, як доси?— А коли запитаний покивав сумно головою, розсьміяв ся тамтой в голос та попліз ся дальше, а єго блїде лице, єго зизоваті очи засьвітили ся єму огнем побіди.

V.

Коли пан дому побачив, що єго гість стоїть собі з боку і сам один, приступив до него та сказав: Ви тут чужі та не маєте знакомих в сїм товаристві, а як виджу, нудите ся; ходіть зі мною, познакомлю вас з декотрими тут присутними героями духа.

Сьвітло радости заблисло на лици молодця. Людий з тої кляси хотів він знайти на земли, таких він шукав.

В однім комнатї, що була положена віддалїк від галасливої салї, де відбували ся танцї, сиділо кілька членів товариства, заняті глубокою розмовою з собою. Они видивили ся здивовані, коли пан дому увійшов з якимсь чужим чоловіком і представив їм єго.

— Коли вас інтересує та поважна тема, о котрій ми саме що говорили, — сказав один з них до новоприбувшого — а ви хочете слїдити за ходом таких гадок, то ми вас дуже радо витаємо; може ви зможете кинути нове сьвітло на нашу розмову та вплинути на ню якоюсь новою гадкою.

— Дуже радо, мої панове! Я прецї чую ся щасливим, коли можу думати, та коли знаходжу і других людий, що займають ся полагоджуванєм поважних справ.

Декотрих та відповідь здивувала, другі знов лиш усьміхнули ся на то.

— Ми як-раз говорили об тім — сказали они єму — як то може бути, що Ґаль*) помер, не відкривши в людскім тїлї змислу вірности.

Молодець усьміхнув ся. Всї подивили ся на єго повні розуму очи.

— То. мої панове, — сказав він повен переконаня — легко пояснити. — Ґаль не міг знайти в чоловіцї змислу вірности з тої простої причини, що такого змислу — нема.

— Що? Хто так сьміє говорити? — відозвали ся всї враз. — Замах на науку, просимо о поясненє.

— Зараз і поясню — сказав молодець. — Змислу вірности не може бути в чоловіцї, бо вірність то лиш чисте понятє. Она іде в парі з другими прикметами, як н. пр. з дружбою, з любовю. Або хиба-ж можемо подумати собі вірність яко окрему прикмету? Хиба-ж може она в браку инших викликуючих єї причин удержати ся і істнувати? Вірність може до чогось причепити ся, але свій початок бере звідкись инде; она не має своєї власної підстави і єсть сама про себе без значіня. Скажім, я вірний, то за сим сказанєм слїдує безуслівно зоосїм природне питанє: кому вірний і що спонукує мене до вірности? Чи любов, чи дружба, месть чи ненависть? Вірність єсть лиш наслїдком тих фактів, а що она істнує лиш яко понятє, то й не може, як то вже сказано, бути в тїлї яко видний змисл.

Панове покивали недовірчиво головами. — Стали безпощадно критикувати і висьмівати сей погляд та стали супротив него ще холоднїйші, так, що то аж впадало в очи.

— Хто ви, мій пане, яку вибрали ви собі дорогу житя, якій науцї віддаєте ся ви з за-

*) Франц Йосиф Ґаль, славний німецкий анатом і френольоґ (жив в роках 1758—1828, родом з Тіфенбрун в Нїмеччинї, помер в Парижи). Ґаль був практичним лїкарем у Видни і став славний своїми поглядами людскую мовку та будови чашки людскої голови. В будові чашки людскої старав ся він відшукати причину всїляких добрих і злих прикмет людскої натури і характеру чоловіка. — Наука о тім — френольоґія — стратила нинї своє значінє.

прагматики обовязував би взад від 1 липня 1912 р.

П. Ґлекль поставив внесок, щоби комісия висказала правительству своє невдоволенє.

Що до внеску Буржівали в справі признаня урядникам дорожняного додатку повідомив шеф секциї Ґалецкий, що повторенє такого додатку рішучо не може бути навіть намірене, бо нема на се покритя; додаток сей є виключений також з огляду на евентуальне ділане службової прагматики взад.

На праскі сьвята порішили вибрати ся і міністри: просьвіти Гусарек і міністер публичних робіт Трнка. І християньско-суспільних і національних Німців та постанова міністрів дуже заворушила, бо они добачують тісну звязь між відслоненєм памятника історика Паляцкого та сокільским здвигом, з яких може вийти панслявістична маніфестация. Своє негодованє хотіли Німці замаркувати навіть дуже доскульно для правительства, плянуючи голосувати против буджетової провізориї. Та по конференциї президиї „Союза" з бр. Гайнольдом, який запевнив Німців, що подорож обох міністрів до Праги не має офіцияльного характеру, видав німецко-національний „Союз" комунікат, котрий заповідає, що вправді Німці будуть голосувати за провізориєю, однако висловлюють правительству найглубше недовіре за подорож двох міністрів до Праги. Німецко-радикальні посли мимо сего застерегли собі вільну руку при голосованю над буджетом.

З'їзд цісаря Вільгельма II. з Николаєм II., який після заповідженя мав відбути ся 4. липня с. р. на фіньских водах, має бути відложений на пізнійше. Яко формальну причину подають попсуте корабля „Стандард", на якім мали оба морахи стрінути ся.

Новинки.

Львів, 1 липня 1912.

— Найд. Архикнязь Кароль Франц Йосиф Найдост. Архикнягиня Зита гостили в суботу і в неділю в Кракові. Найдост. Гостий витав на краківскім дворци Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский на чолі представителів властий. Принятє архикняжої пари в Кракові випало величаво. Ціле населенє витало єї з одушевленєм. Найдост. Гості відвідали в часі своєї гостини історичні памятки, музеї і всї достойні видженя особливости старинного міста і від'їхали вчера в полудне насамперед до Балиць в гостину до кн. Радивилів, а нинї мають поїхати до Брандайс в Чехії.

— Школа для рахункових підофіцирів. Die Zeit доносить, що Міністерство війни задумує завести окремі школи для рахункових підофіцирів, тому що дає ся відчувати їх недостача, отже Міністерству війни ходить о відповідне виобразуванє їх.

— Знов утеча директорів банку. З Сянока доносять, що з тамошного жидівского банку утікли два директори, Бернштайн і Рослер, укравши 500.000 К.

— Вистава домашного промислу в Коломиї. Пишуть нам: Сим маємо честь заявити, що з причини незвичайного напливу виставових предметів і численних зголошень виставців з одної сторони, а за короткого реченця отвореня вистави первістно назначено, вкінци з огляду на зближаючий ся час жнив, видить ся підписаний Комітет зневоленим відложити виставу домашного промислу в Коломиї на вересень 1912 і просить зголошені предмети надсилати найдальше до 10 серпня с. р. на адресу дра Івана Ганкевича, краєв. адвоката в Коломиї, ул. Крашевского ч. 11, однакож можна готові вироби і зараз надсилати. Докладний час отвореня вистави оголосить ся в часописях пізнійше. — Комітет вистави дом. промислу в Коломиї.

— Жертва неосторожности. З Коломийщини пишуть: В Лїсках повіта коломийского дня 26 червня дівчина, Мария Коржиньска маюча 13 літ, пасла корову на пасовиску, держачи єї на посторонку, а бавлячись, заложила собі петлю зроблену з кінця посторонка на шию. По якімсь часї корова збрикала ся, шарпнула нещасливою, котра зараз впала на землю. Корова тягнула єї за собою по земли кільканайцять метрів. Заки прибіг на поміч недалеко сапаючий хлопець дівчина удусила і потовкла ся. Ратунок був вже безуспішний.

— З „Народної Гостинниці". З днем першого липня переходить каварня і реставрация в управу нових наємців. Щоби вдоволити часто висказувані бажаня нашої суспільности, льокаль значно розширить ся, через прилученє І поверха сумежної новонабутої камениці а старий льокаль перебудує ся і відновить ся. Роботи коло перебудови і нової адаптациї починають ся дня 1 липня і потревають до дня 15 серпня і на той час так каварня як і реставрация будуть замкнені. Роботи ведуть ся під артистичним проводом специяліста інжинера-декоратора, котрий дає повну запоруку, що ціле уряджене своєю оригінальностию та артистичним смаком і вигодою вибє ся на перше місце між львівскими каварнями.

— Галабурда в суді. Онегди відбувала ся у Львові розправа против небезпечних вломників Чабака і Климкевича під проводом радника Пискозуба. Коло год. пів до 10-ої в ночи зізнавав поліцийний аґент для злодіїв дуже некористно. Тоді почав ся між зібраною „публикою" зложеною переважно зі злодіїв та проституток якийсь рух і шепіт, що перемінив ся потім у великий заколот; серед того дійшло до бійки, бо товпа кинула ся на ординанса з пястуками. Вкінци зробило 5 поліцаїв порядок, а перервана розправа скінчила ся по 11 год. в ночи.

— З „Руської Бурси ремісничо-промислової" у Львові ул. Руска ч. 20. Подаємо отсим до відомости, що поміщуємо на науку ремесла хлопців у майстрів ремісничих у Львові або і поза межами Галичини. Хлопець мусить мати скінчених 14 літ а не більше, як 17 літ, при тім мусить бути здоровий і не каліка. Укінчена що найменше сільска народна школа вистарчає, хоч о скілько буде висше образованє, о стілько менші вимоги ставлять майстри. Принятє хлопця до майстрів у Львові залежить від умови з майстром. Услівя принятя поза межами Галичини подаємо на жаданє інтересованим. Щоб дати можність удержаня хлопця в часі науки, ми оснували перед 12 літами ремісничу бурсу, в якій находить поміщенє 26 хлопців. Ми готові розширити бурсу на більше хлопців, коли зголосить ся більша скількість з деклярованими оплатами що найменше 28 К. на місяць. Проте просимо о скоре зголошенє о принятє до ремісничої бурси найдальше до 25 липня с. р., щоб ми могли рішитись на розширенє. Принятий хлопець мусить мати свою одіж і білє. На інвентар платить одноразово 6 К річно. *Рада Товариства.*

— Нещасливий випадок. Дня 25 м. м. прийшла селянка Ковальска о 5 годині по полудни з своєю шестилітньою донкою Анною до одного з млинів Адольфа Бохеньского в Пониквї вел. коло Бродів, молоти збіже. Коли мати нахилила ся до скрині, щоби вибирати муку, а єї донечка тримала мішок, звалив ся на дівчину тяжкий перегнитий стовп, що підпирав стелю, та убив єї на місци. Перестрашена мати, сама трохи потовчена, вирвала тіло мертвої дитини зпід стовпа та занесла єї мов божевільна майже півтора кільометра домів.

— Воєвничі суфражистки. З Льондона доносять, що суфражистка Ол. Крайґ напала вчера на міністра М. Кенна, коли в товаристві королівскої пари мав вийти до катедри і ударила єго в лице. При тім кликнула суфражистка до міністра: „Ви бавите ся тоді, як у вязници примирає з голоду богато відважних жінок". Суфражистку арештовано.

милуванєм? — спитав єго один менше завистний член того товариства.

— Я всякий чоловік без вийнятку. Мене все інтересує, що єсть гідним роздумуваня і розсліду; у мене нема нїякої дороги житя, бо нема протекциї. Не знаю нікого на сьвітї.

— Значить ся, що ви гоните за всїм на осліп, ідете на помацки, не держитесь якогось певного напряму, не свого власного таланту, але спускаєтесь на чужу протекцию. Коли хочете на сїй дорозї дійти до цїли, то не чіпайтесь уперто засад і не беріть ся розпитувати замотані узли; давайте свому судову напрям після гадки тих людий, котрих протекцию хочете позискати. Таким способом можете дійти до чогось і станути високо!

Чужинець глянув перепуджений на того безпощадного дорадника.

— Я прецї не хотїв оскорбляти товариства — відповів він скромно — мене спитали о мою гадку і я відповів на питанє.

— Але не в такий спосіб, як то би пристало. На вискази гадок чоловіка, котрого нїхто не знає, не дуже зважає ся; певно, инша річ, коли ви станете колись славним чоловіком, тогди буде вам вільно висказувати, що вам лиш на гадку прийде, але аж до того часу не висказуйте своїх гадок.

— Ба, а як же пізнають мій талант, як довідають ся про моє знанє.

— Прийде час, то й спізнають ся на вас; з часом приходить на кождого черга; треба лиш мати досить терпеливости і уміти чекати.

Чужому молодцеви аж гидко стало від сего товариства і він вернув сумний до салї, де відбували ся танцї. Там сїв собі в кутику і дивив ся на тих, що забувши о сьвітї танцювали без памяти. За кілька хвиль припала коло него на софу задихана і з почервонїлим лицем та з сьвітячими від розкоши очима якась дама.

— Чого ви так засумували ся, мій пане? — спитала она молодця. — Кождий веселить ся і бавить ся та уживає розкоши, що сила, лиш ви одніссенький сидите цілий час на самотї.

— Мене вже й то радує, коли другі веселять ся.

— А чого-ж ви такі засумовані?

— Бо всї мої надії, одна по другій, розвіяли ся димом.

— Не вже-ж вас обманула ваша любка? А може піддурили вас приятелї?

— Анї се, анї то. Я хотів жити для науки, слїдив за всїм, посіяв засів для моїх високих засад, та хотїв шукати собі приклонників, котрі би ширили ті засади, що могли би сьвіт великим зробити — а всюди, де й не показав ся, сьміяли ся з мене та гордили мною.

— Бо ви, бачите, не до сего сьвіта — відповіла сьмiючись бистроока дама — коли ви на таких пустих річах час тратите, та заводите за пустими мріями!

А що-ж менї робити, щоби бути щасливим?

Уникайте всего, що сполучене з муками і трудами. Житє коротке і не вертає, кожда хвиля має свої рожі і свої колючки, зривайте рожі, а не дотикайтесь колючок. Не любіть, то нїхто вас не обманить, не жертвуйте ся, а не зазнаєте невдяки. Тїште ся житєм, доки єго стає та не жалуйте нїколи того, що пропало. Новий час приносить нам нове горе. Принимайте все так, як оно лїзе вам у руки а нехай вам не забагає ся бути апостолом, проводирем, спасителем. Послухайте моєї ради, а ще в послїдній годинї перед смертию будете раді з того, що жиєте на сьвітї.

— А хто-ж то вас научив такої мудрости? — спитав молодець здивований. — Бо на такі зашкарупілі, такі пусті гадки, на такий брак чутя, ви ласкава пані, ще занадто молоді.

— Хто? Житє! А ось лише що недавно онтой жовтолиций пан своїми ясними як сонце доказами, той що саме тепер з усьміхом споглядає на розмавляючих. Придивіть ся лиш добре, як то єго всї обступили доокола і слухають єго з напруженою увагою. Але бо й мудроту й по правдї говорить!

— А чи знаєте, ласкава пані, хто то онтой панок? — відозвав ся на то молодець гірко.

(Конець буде).

Того самого дня на двірци „Вікториа" впали суфражистки до кількох возів, порізали і знищили ціле уряджене і повибивали шиби, так, що ті вози мусіло ся вивести з обігу.

— **З'їзд Січий і Соколів мостиского повіту** і посьвячене прапора Сокола відбудуть ся в Черневі дня 4 серпня 1912 р. в отсим порядком: 1) Полева Служба Божа, 2) Посьвячене прапора, 3) Промова, 4) Похід і дифіляда, 5) Привіти відпоручників, 6) Вбиване цьвяхів, 7) Фестин, 8) Вправи відпоручників, 9) Аматорске представлене, 10) Забави і танці. Взиваєть ся всі Січи і Соколи мостиского і судововишенського судового повіту та запрошуєть ся Січи і Соколи перемиского і яворівского повіту до найчисленнійшої учисти в тім сьвяті. — Старшина Повітової Січи в Мостисках.

— **В головній Бурсї Р. Т. П. у Львові** при улици Андрея ґр. Потоцкого було з кінцем 1911/12 р. 201 питомців, а то: 1) учеників головної, академічної ґімназиї 181; 2) учеників філії академ. ґімназиї 1; 3) учеників реальної школи 4; 4) учеників торговельної школи 5; разом 201. На се мало першу клясу з відзначенєм 33; першу клясу 149; поправок 13; лиху клясу 4; 1 приватист і 1 абітуриєнт здають матуру по вакациях. В числї (201) питомців було абітуриєнтів 21. З тих здало іспит зрілости з відзначенєм 4; одноголосно 14; 1 публичний ученик і 1 приватист, як висше згадано, здають матуру по вакациях; 1 має поправку в VIII. клясі.

— **Арештоване „комісаря" поліциї.** З Черновець доносять: До одного з ліпших тутешних готелів заїхав перед кількома днями гість в одягу державного урядника, а записавши ся в готелевій книзї як комісар поліциї, котрий приїхав до Черновець зі Львова в погони за якимсь небезпечним вломником, замешкав в готели цїлий тиждень, причім їв і пив доволі на кредит. Коли однако комісареви, котрий ночами бавив ся в товаристві веселих женщин, не стало гроший, казав призвати до себе властителя готелю, а оповівши єму, що находить ся в хвилевій потребі, попросив о позичку 300 К, що господар єму сейчас зробив. В подібний спосіб надув „комісар" більше осіб в Чернівцях. Вкінци поліция звернула на него увагу і в хвили, коли хотів утечи з Черновець, придержала єго. Виявило ся, що є то судовий писар з Лютомириць, звідки по доконаню значної крадїжи утік до Відня, а відтак до Львова, де також сповнив кілька злочинів, за які розіслано за ними стежні листи. Єго віддано до судових арештів.

— **Пішки з Парижа до Кракова.** Париский „Touring Club" піддав гадку серед есперантистів у Франциї пішої прогульки з Парижа до Кракова на конґрес есперантистів для цілий туристики. Прогулька буде йти через Францию і Німеччину, причім німецкі і французкі прогулькові товариста заопікують ся на просьбу „Touring Club-у" подрібними частями прогульки. Рівночасно визискають учасники прогульки нагоду до пропаґованя по дорозі ідеї межинародної мови, роздаючи відповідні брошури, які розійшле наперед „Touring Club" до поодиноких міст, через які буде вести ся прогулька.

— **Арештоване анархіста.** Париські дневники доносять, що в Montlucon арештовано небезпечного анархіста Lepineux, караного вже 25 разів за всїлякі замахи. Перед кількома днями украв Lepineux значну скількість динамітних набоїв і щез з овиду. По якімсь часї появив ся знова і старав ся виконати замах на власну сестру, підложивши під вікно її мешканя динаміт; динаміт вибух, але крім незначного ушкодження муру не заподіяв більшої шкоди. Онодї прийшов L. до гостинниці в Montlucon і казав собі подати вино. По хвили вийшов і в тій самій хвили наступив страшний вибух, який знищив цілий будинок і покалічив кількох людий. Виявило ся, що L. лишив під столом кілька динамітних набоїв, а виходячи, запалив їх. В годину пізнійше хотів L. виконати подібний замах в шинку в однім недалекім селі. Там однак, по завзятій обороні єго зловлено і звязано.

Телеґрами.

Відень 1 липня. Цїсар приймив вчера на довшій окремій авдиєнциї президента міністрів ґр. Штірґка. Ґр. Штірґк дякував Монархови іменем власним і членів кабінету за відзначене, яким єго наділив Цїсар відвідуючи єго і за ласкаві слова признаня для діяльности правительства.

Відень 1 липня. Ві второк має відбути ся засїдане комісиї для справи будови каналів. Правительство рішило ся зломити обструкцию за всяку цїну, хочби навіть мало відбути ся 72 годинне засїдане.

Відень 1 липня. Розпочали ся тут вже приготовленя до наближаючого ся побору рекрутів. Побір має відбути ся в Австриї 27-го липня, а на Угорщинї 1 серпня.

Білград 1 липня. Президент міністрів Милованович небезпечно занедужав.

Петербург 1 липня. Рада державна приймила войскові предложеня після ухвали Думи.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58·), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ·) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, **9·50**
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, **9·34**
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).